

Chưa bao giờ mùa đông lạnh như năm nay! Bà Stella ngồi nhìn ra cửa sổ, bên ngoài gió thổi mạnh, tiếng cơn bão tuyết bay khắp nơi. Bà cứ không dám đóng cửa sổ, như sợ rằng nếu đóng cửa sổ, những bông tuyết lạnh buốt kia sẽ đóng đôn bà và lôi bà vào cơn bão tuyết bên ngoài. Dãy nhà bên kia đóng băng lấp tuyết dày che mờ, không nhìn thấy rõ nữa. Bà cứ ngồi bất động quay về hướng cửa sổ, theo dõi cơn bão tuyết bên ngoài. Một lát sau, bà cứ ra khỏi chiếc ghế lười, đứng yên vài giây để lấy lại thăng bằng, bà đứng thẳng cho lưng bắt đầu rời từ từ hướng về phía nhà bếp. Đón bên cửa nhà bếp bà Stella đứng lì, bà cứ không nhớ mình đến đi vào bếp để làm gì. Bà đứng yên, đứng trệt, nhìn vào cái đồng hồ trên bếp: 3 giờ 15. Đã hơn ba giờ chiều, cái đồng hồ nhỏ trên bàn bà cứ đi vào bếp để lấy thức ăn trong ngăn đá, chuồn bọ cho bà ăn tối. Lì mặt bà ăn trong cô đơn lạnh lẽo, bà ăn mà bà cứ không tha thiết gì đến chuồn bọ, cũng chẳng muốn ăn.

Bỗng bà cứ nắm cánh cửa tủ lạnh và gõ cửa vào, cái cơn giác lạnh và cơn gió cửa cánh cửa khi bà thấy tiếng gọi cho chính mình. Lòng bà cứ chùng xuống, như bọ nhện chìm trong nỗi đau khi gặp trong lòng. Mùa hè vừa qua, bà cứ mất ngủ vì nhớ thân yêu, mất mát quá lớn, dường như không thể nào chịu được nỗi. Làm sao bà có thể chịu được niềm đau và sự trống vắng mỗi ngày trong đời sống như thế này. Nghĩ đến đây lòng bà cứ quặn thắt, nước mắt tuôn tràn. Sau một vài phút, bà Stella đứng thẳng lên, lấy cửa sổ gõ gõ xưa đi nỗi đau trong lòng. Bà cứ nghĩ lại những điều bà đang có để không than vãn: Bà còn khỏe mạnh, bà có căn nhà như này đây, bà cũng có tiền để sống qua ngày. Ngoài ra bà còn có chiếc đồng hồ sách để đọc khi rảnh rỗi, có ti-vi để xem và bà cũng có một bộ quần áo đẹp cho khuây khỏa. Trong mùa xuân và mùa hè bà cũng có thể ra làm vườn hay đi bộ ra ngoài công viên như ở gần nhà, mùa đông thì có những con chim như đến hót bên ngoài cửa sổ cho bà vui, ngoài trời hôm nay vì tuyết rơi nhiều quá. Nghĩ đến đó bà Stella như đến chỗ, bà nói một mình: “Mình à, em như mình quá! Khi anh còn sống, em chẳng bao giờ sợ mùa đông giá lạnh.” Tiếng nói của bà cứ vang vọng trong căn nhà trống. Bà cứ bước đến bên cái radio trên bàn và mở lên. Tiếng nhạc Giáng Sinh vui tươi lan tràn trong căn phòng, những tiếng nhạc khi nào nỗi cô đơn của bà cứ càng sâu đậm hơn.

Bà Stella đã có chuồn bọ và sợ ra đi của chúng. Từng ngày bác sĩ cho biết ông bệnh thêm, một chứng nan y không chữa được, vì chứng bà đã giúp nhau đi đến với cái thức đau đến không thể tránh được đó. Hai người dành hết thì giờ cho nhau, yêu thương nhau, chăm sóc nhau trong những ngày tháng cuối cùng. Những chứng đau đớn và mất tài chánh, bà cứ không phải chịu trong hoàn cảnh góa bụa. Những nỗi cô đơn là điều bà khi gặp sợ, cô đơn sống những ngày không mục đích. Hai vợ chồng bà không có con vì hai người quyết định không có con. Cuộc sống họ giàu có, thành công, đầy đủ, họ tha nguyện với công việc và với nhau. Họ cũng từng có nhiều buồn và thấy như thế là đủ. Một người mà mình yêu thương nhất trong đời đã khi những bà cứ Stella cũng mất hết bên bề. Một năm gần đây vợ chồng bà cứ phải chia tay với từng người bạn, từng người bà con. Họ trong cùng một tòa tu viện với ông bà, cái tu viện mà có thể con người đến đến đi xuống, tàn tạ và chết. Từng người bạn thân thân đến đến đi đến với đi đến

mà không ai tránh khỏi, là già và chết. Nhưng bà Stella chết nhún ra rằng Giáng Sinh năm nay, Giáng Sinh đầu tiên bà không có người chết thân yêu bên cạnh, và bà phải chấp nhận thực tế đau buồn đó.

Người đi đầu đã đến, bà nhận được một xấp phong thư bên cạnh, hầu hết là thiệp Giáng Sinh, với những hình ảnh Giáng Sinh quen thuộc, những lời chúc thân thiện. Bà có sẵn những tấm thiệp đó trên chiếc đàn dương cầm. Đây là trang hoàng Giáng Sinh duy nhất trong nhà bà năm nay. Còn một tuần nữa là đến Giáng Sinh nhưng bà chẳng vui gì đâu mà chẳng đèn, chẳng cây Noel. Ngay cả cái chuông chiên máng cũng chẳng bà đã tắt tay làm lấy bà cũng chẳng muốn đem ra làm gì. Bỗng nhiên, nỗi buồn đau, cô đơn tràn đến, bà có những khuỷu tay trên chiếc đàn, hai tay bắt đầu khóc. Bà Stella nghĩ: "Làm sao mình có thể sống qua kỳ lễ này và suốt cả mùa đông năm nay?" Bà cố gắng gì có thể vào giường ngủ và chôn mình trong chăn như cái kén cho qua hết mùa đông, cho đến khi biến về và mùa xuân trở lại. Ngay lúc đó có tiếng chuông cạnh. Bà có nghĩ thầm: Ai mà đến nhà mình trong ngày tuyết trắng như vậy? Chẳng chấp, bà ra mở cửa, nhìn qua cửa sổ thì thấy một chàng thanh niên lạ, trên tay ôm một cái thùng lớn. Bà có mở hé cánh cửa. Chàng thanh niên hỏi:

-Bà là bà Thompson phải không?

Bà có gật đầu. Chàng thanh niên nói:

-Cháu có thùng đồ này cho bà.

Bà Stella mở rộng cửa đón cho chàng thanh niên bước vào. Đó cái thùng lớn xuống đất, chàng cúi xuống và lấy trong túi áo ra một cái phong bì. Ngay lúc đó, có tiếng động trong thùng vang ra. Bà có giật mình bước lui. Chàng thanh niên từ từ mở cái thùng ra cho bà xem. Bà có ngạc nhiên bước lại gần, nhìn vào trong thùng bà thấy có một con chó con. Con chó nhỏ màu vàng trắng đẹp và đáng yêu. Chàng thanh niên bế con chó lên, đưa cho bà và nói:

-Đây là quà của cháu, con chó này mới sinh được 6 tuần.

Con chó con bước lên vui mừng vẫy đuôi. Chàng thanh niên nói tiếp:

-Đáng lẽ cháu phải chờ đến đêm Giáng Sinh mới đem quà này đến cho các nhàn nhân viên trong tiệm nghè lẽ sẽ nên cháu phải đem quà đến cho bà cụ trước ngày lễ, mong là bà cụ không phiền.

Tên người c nhiên này đến người c nhiên khác, không biết nói gì, bà cụ lập b lập h:

-Nhàn mà... tôi không hiểu... Ai tặng cho tôi món quà này?

Chàng thanh niên đến con chó xuàn, với tay rút cái phong bì mà bà cụ cầm trong tay này gi, anh nói:

-Trong phong bì này có một lá thư, bà cụ đọc thì sẽ biết. Có người mua con chó này từ hôm tháng Bảy, lúc nó chưa sinh ra, để làm quà Giáng Sinh cho bà cụ. Trong xe còn một món nữa, để cháu đem vào luôn.

Chàng thanh niên chạy ra xe rồi quay trở lại với một cái thùng khác, trong đó có thức ăn và nhàn để u c n thì t để chăm sóc con chó con xinh x. Chàng thanh niên chào tên già bà cụ rồi với vĩa bĩa c ra cụ a. Bà cụ h:

-Nhàn mà ai... ai tặng cho tôi món quà này vậy?

-Đó thưa, chúng bà cụ là người tặng cho bà cụ món quà này.

Nói xong chàng thanh niên đi nhanh ra cụ a. Bà Stella mở lá thư trong phong bì ra, nhàn giòng chữ quen thuộc khiến bà quên một con chó con đang đi theo bên chân. Bà đến người bên chiếc ghế gần cụ a. Cười ng ng cho người c một để ng tuần tròn để đọc nhàn giòng chữ thân thiện người c a chúng. Chúng bà với lá thư này ba tuần trước khi ông chết và ông đã gửi cho người c chờ tiệm để đưa cho bà cùng với món quà Giáng Sinh cuối cùng mà ông đã ch. Nhàn

lại trong thđ y thđ ng yêu, ông khuyên bà đng bu n nhng hãy can đm lên. Ông nói ông trông ch ngày đđc đón típ bà hđi ng vđi ông trên thiên đđng. Ông gđi con chó con này đđn đđ làm bđn vđi bà, giúp bà bđt cô đđn trong thđi gian chđ đđi ngày hai ngđđi gđp đđi nhau. Bà Stella đđ lá thđ xuđng và bđ con chó con lên, nó nhđ nhđ mđt chđđc gđđi nhđ trên tay bà. Nđđc mđt bà đđi tuôn tràn. Tuyđt đđ bđt rđđi, bà cđ nhìn ra, thđ y đđđc dđy đđn Giáng Sinh cđa nhà ngđđi hàng xóm, và thđ y hàng chđ: “Niđm vui cho Trđn Thđ,” tên bài thánh ca Giáng Sinh quen thuđc. Bà cđ bđng thđ y lòng nhđ nhđng, bình an đđ lòng, niđm vui tràn ngđp thay thđ cho niđm đau và nđđi cô đđn trđđc đđ.

Trong mùa Giáng Sinh này, chung quanh chúng ta cũng có nhiđu ngđđđi cô đđn, nhiđu tđm lòng tan vđ. Giáng Sinh là mùa cđa yêu thđđng, cđa niđm vui và bình an. Chúng ta hãy vì Chúa, nghĩ đđn nhđng ngđđđi cô đđn, thiđu thđn và làm mđt đđđu gđđi cđ thđ đđ mang đđn an đđđi, khích đđ, đđ sđđđđm nhđng tâm hđn cô đđn đđđ. Ngoài món quà vđt chđđt đđm tđng trong mùa Giáng Sinh, chúng ta có thđ chia xđ vđđi ngđđđi chung quanh món quà tâm linh, món quà đđn nhđt và quý nhđt cđa Giáng Sinh, đđđ là đđn cđu rđđi mà Thiên Chúa đđ ban cho con ngđđđi qua sđ hy sinh cđa Chúa Cđu Thđ Giê-xu. Chúa Giê-xu đđ giáng trđn làm ngđđđđi đđ chúng ta, nhđng con ngđđđđi tđđđđđ, đđđđc trđ nên con cđa Thiên Chúa. Chđ khi nào có Chúa Giáng Sinh ngđ trđ trong cuđc đđđi chúng ta mđđi thđt sđ kinh nghiđm niđm vui và bình an thđđt. Giáng Sinh năm nay, chúng tôi kính mđđi quý vđ đđn đđ đđ tđđi mđt nhà thđ Tin Lành đđ biđđt vđ tình yêu Chúa dành cho quý vđ. Chúng tôi đđđc mong quý vđ sđ tíđp nhđn tình yêu cđa Chúa cho cuđc đđđi mình. Quý vđ sđ kinh nghiđm sđ sđng mđđi, vđđi niđm vui và bình an trong hđng ân cđa Thiên Chúa.

Cathy Miller

Minh Nguyễn chuyđn ngđđ